

Spolufinancováno z programu Evropské unie Erasmus+

Deník Maltalingua school 10. 7. – 21. 7. 2023

Bc. Karla Suková

10. 7. První den.

Po příchodu do školy jsme podstoupili ústní rozřazovací test. Po jeho absolvování nejen mně bylo jasné, do jaké skupiny patřím. Ještě než jsme se rozdělili do příslušných tříd, přivítali nás na střešní trase, kde jsme se během těch deseti dní vždy o přestávkách setkávali.

Při úvodním slově a představení studijního programu jedním ze zaměstnanců školy jsem byla naprosto psychicky rozložená, jelikož jsem pochytila možná deset slov, která mi ale nedávala smysl a tak jsem přemýšlela, co budu celých deset dní dělat. Moje učebna měla číslo 6 a patřila jsem do skupiny A1. Lektorka Rachel byla ze Skotska a už v prvních okamžicích jsem ji odhadla na klidnou, trpělivou a tolerantní. Bylo to tak. Ve skupině byly kromě mě 4 Polky, také učitelky.

Začaly jsme tématem **Domácnost - jednotlivé místnosti a jejich vybavení.**

Rachel mluví ve větách, mnozí by tvrdili, že pomalu, ale mně se to nezdá.

Nerozumím, snad jen usuzuji podle některých slovíček. Jsem v neustálém napětí, aby mi nic neuteklo a abych alespoň něčemu rozuměla. Je nás málo a tak je výhodou individuální přístup.

Po skončení výuky si na apartmánu sdělujeme se spolubydlíci pocity a první dojmy. Pracuji usilovně na domácím cvičení, které jsme dostaly - pracovní list s opakováním probíraného učiva. Ostatní spolubydlíci mi pomáhají s výslovností, radí a vysvětlují. Mám štěstí, protože jsou ve vyšších skupinách a tak mi jejich znalosti pomáhají.

Navečer vyrazíme na prohlídku města San Giljan.

11. 7. Druhý den.

Začínáme slovesem "**být**". Pracujeme ve dvojicích a takto vyplňujeme i pracovní listy. Mám pocit, že nejsem nejslabší, což mě trochu uklidňuje. Rozhodně nerozumím všemu, spíš se dohaduji, a pokud ne, nějak se zeptám. Pomáhá nám interaktivní tabule, na kterou se píše i kreslí, takže se vždy dobereme k porozumění. Ostatní spolustudentky jsou fajn, jen občas štěbetají mezi sebou dost hlasitě.... říkám si ale, mít tady někoho, kdo mluví česky, pravděpodobně taky štěbetám. Je to možnost, jak si vzájemně vysvětlit něco, čemu zrovna nerozumíte. O to víc se musím soustředit a snažit se co nejvíc pochytit. Rachel je milá a vstřícná. Dostáváme domácí úkol. Odpoledne vypracuji DÚ a tak, jako každý den, probereme dění ve škole a zopakujeme si to, co jsme probírali.

Poté vyrazíme na chvíli k moři a do kavárny. Večer se vydáváme na poznávací výlet Three City tour, kde poznáváme zejména historickou část Vittoriosa s propletenými starobylými uličkami, vychutnáváme si pohled na přístav a další zajímavosti. Provází nás průvodce v angličtině, takže si můžu otestovat porozumění mluvenému slovu.

12. 7. Třetí den.

Začínáme **zájmeny**. Máme k dispozici různé pracovní listy. Snažím se ptát, pokud nerozumím.... lámaně, ale přece. Pomalu chytám a ukládám nová slovíčka. Přibyly k nám další 3 studentky z Polska. Jejich "přesila" se znásobila, ale coby Slované si docela rozumíme. Dostáváme domácí úkol zaměřený na doplňování vhodných zájmen a práci s textem.

"Doma" opět konverzujeme v rámci svých možností. Baví mě to. Díky holkám!

13. 7. Čtvrtý den.

Tak jako každý den na začátku nám Rachel položí otázku, co jsme dělaly včera.

Postupně odpovídáme, Rachel nás opravuje. Téma: **Family + friend**.

Hodně pracujeme ve dvojicích a Rachel nás postupně "prohazuje". Téma, které mi docela jde.

Každým dnem jsem si o zlomek jistější, i když jsou i momenty, kdy bezradně civím.

Bude to lepší??

Díky holkám doma si objasním to, co mi jasné nebylo.

Večer procházka po městě. Nelze kvůli vedru vyjít dřív, i večer je vše rozpálené a vítr téměř nefouká.

Všude je plno mladých, atmosféra přátelská a milá. Stejně milí a ochotní jsou zaměstnanci obchodů, restaurací a kaváren.

14. 7. Pátý den.

Začínáme s **Rodinou a vztahy**. Odpovídáme na otázky, které se týkají naší rodiny.

Popisujeme vztahy a vzájemně si pokládáme otázky. Pracujeme s pracovními listy, vypracovaná cvičení si společně kontrolujeme. Rachel opravuje naši výslovnost.

Mám po týdnu lepší pocit a o to větší motivaci do týdne dalšího.

V podvečer se vydáváme místní MHD za 2 eura do nedaleké Valletty. Autobusy jsou moderní, klimatizované a nepřeplněné řidiči dodržují jen určitou kapacitu obsazenosti a tak se v daný moment dveře zavřou a zájemci o cestu autobusem si musí počkat na další spoj.

Ve Vallettě se procházíme kolem katedrály sv. Jana Křtitele, Anglikánského chrámu sv. Pavla a Tritonovy kašny. Míjíme archeologické muzeum, kocháme se pohledem ze zahrady Argotu a Upper Barracca, a procházíme pevností St. Elmo.

Ještě se sem vrátíme!

17. 7. Šestý den.

Začíná druhý školní týden. Některé "spolužákyně" odjely, jiné nastoupily. Je nás celkem 13. Složení se nezměnilo, stále jen já a dvanáct dalších od našich severních sousedů.

Téma dnešního dne **Food**. To by mě mělo bavit! Čteme, hledáme ve svých vlastních slovních zásobách, skládáme věty o tom, co máme rády, jaké je naše oblíbené jídlo. Píšeme na tabuli, střídáme se u pracovních listů, navzájem si předčítáme. Už si pamatuji všechna jména svých spolužákyň. Jako vždy dostáváme domácí úkol a já jsem ráda. Těším se na něj. Mám radost, když si přečtu zadání a rozumím mu. Když nemusím každé slovo zadávat do překladače.

Po škole jdeme na oblíbené smoothie, a já si ho celkem suverénně objedná. Jsem si jistější, a pokud mi prodavač položí jednoduchou otázku, většinou pochytím obsah a jsem schopná reagovat. Na chvíli do moře. To vedro je úmorné. Doma spolu konverzujeme z části v angličtině, tedy co kdo dá! Pak pokračujeme s Duolingem, to aby se nám nezkrátily žíly.

18. 7. Sedmý den.

Téma dnešního dne je **Body**. Jsem zvyklá ze školy z center aktivit a tak nahlas doplňuji téma na "My body". Rachel se pousměje a ptá se Your body???? Pochopím. O mém těle se opravdu nechci s ostatními bavit! 😊 Opět pracujeme ve dvojicích. Rachel dbá na to, abychom se střídaly a tak se "potkáme" všechny. Pojmenováváme části těla, Rachel nám dává nápovědy a my hádáme, jakou část těla má na mysli. Podobné je to na pracovním listě. Podle instrukcí z textu kreslíme postavy. Vzájemná komunikace je srozumitelnější. Rachel dbá a trvá na tom, abychom i mezi sebou mluvily anglicky, což já, vzhledem k tomu, že jsem sama Češka, dodržuji více než ostatní – pokud je to v mých schopnostech. Odpoledne jedeme zase do Valletty a kromě nákupů, při kterých si samozřejmě procvičujeme své získané znalosti, navštívíme také místní muzeum, kde vystavují své práce studenti středních a vysokých škol. Jde zejména o výtvarné práce, fotografie a interaktivní expozice. Poté se procházíme příjemnými uličkami a nasáváme atmosféru nabitou historií přirozeně propojenou s moderním kulturním životem.

19. 7. Osmý den.

Dnešní téma je **Oblečení a doplňky**. Lovím z paměti zasunutá slovíčka. Zapisujeme na tabuli vše, co nás napadne. Vyplňujeme pracovní list, vybíráme z nabídky vhodná slovíčka, škrteme nevhodná. Pracujeme ve dvojicích. Rachel pak popisuje oblečení, které má někdo z nás na sobě a my hádáme, o koho se jedná. Atmosféra je fajn. Kreslíme vhodná oblečení do různých ročních období. Říkáme si, co bychom nikdy nenosily a naopak, jaký je náš styl. Ve stejném duchu dostáváme domácí úkol. Doma opět diskutujeme a to dokonce i s panem správcem, který nám přišel opravit vypadlé pojistky. Trochu se zdržel a my se s ním snažíme konverzovat o všem možném. Občas se zapojím, a když něco říká, hltám každé slovo a sem tam se mi podaří pochopit obsah sdělení. A to mám opravdovou radost. Večer jsme vyrazily za nákupy suvenýrů a projít se nočním městem.

20. 7. Devátý den.

Vlastnosti - pocity, to bylo tématem předposledního dne. Zažívám poprvé pocit, že se dokážu v některých situacích zapojit, je to pro mě nové a příjemné zjištění. Víím ale, že na tom bude nutné dál pracovat a to je pro mě osobní výzva. Opět pracujeme s pracovními listy. Střídáme se. Popisujeme jednotlivé situace na obrázcích. Rachel chodí mezi námi a podává pomocnou ruku, nebo spíš radu. Tak jako každý den se o přestávce mezi 10. 30 a 11. 00 hod. scházíme na střešní terase, dáváme si kávu a diskutujeme o dění ve svých učebnách. Občas se k nám přidá kolegyně z něčí party, např. Ukrajinka nebo Estonka....jména jsem bohužel zapomněla. Po škole vyrážíme do města pro své smoothie, vykoupat se a později si prohlédnout jeho historickou část, zejména kostely, které jsou večer nádherně nasvícené.

21. 7. Desátý den.

Poslední den. Je mi to docela líto. Vedro venku je úmorné, ale sem, do učebny číslo 6 k Rachel, se vždycky těším. I na fajn spolužačky. Je mi líto, že se vidíme naposled. Naposled tady a naposled v životě. Je to zvláštní pocit. Věnujeme se napříč všem tématům. Pokládáme si otázky, chodíme mezi sebou a ptáme se na konkrétní věci, vždy ale každého jen na jednu otázku. Pak se nás

Rachel ptá, jaké informace jsme nasbíraly. Máme k dispozici pracovní list s několika různými typy obličejů. Dáváme si hádanky - popisujeme obličej a ten, koho vybereme, hádá, o koho jde. Konec výuky se blíží. Ještě si zahrajeme hru s mincemi. Posouváme se po políčkách a plníme úkoly, které jsou na nich napsané...trochu se do hry zabereme jako děti.

Je konec. Rachel nám popřeje hodně štěstí a my jí upřímně děkujeme za její profesionální a zároveň lidský přístup. I slza mi ukápla.

Jedem ještě jednou do Valety. Procházíme Náměstí Republiky a Palácové náměstí, děláme nákupy a koupeme se v moři s výhledem na dominantu města, kterou je bezesporu kupole kostela Panny Marie. Valletta je nádherná a její atmosféra nezapomenutelná.

Dáme si poslední drink a holky se po večerním běhu vykoupu v moři. Doma pak semeleme všechno a zhodnotíme náš pobyt jako velmi povedený a přínosný. Možná zase někdy. Díky, Malto!

Rychlá odpověď